

קדוהיל קדוהיל

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

יוצא-לאור על-ידי "ועד הקהלת קהילות" שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית

בארצנו הקדושה, שוב אין צורך להתווכח עימו, ולפעול עליו שיעסוק בענייני מבצעים ובהפצת המעיינות חוצה, תוך כדי וויתור על ענייני הפרטיים [גם כאשר נדמה לו ששיחת טלפון זו (וכיוצא בזה) חשובה ביותר, ומכריעה כמה וכמה עניינים, מכיון שעל ידי זה ירויח הרבה כסף שיוכל לתת לצדקה...].

אין צורך להקדיש למטרה זו התוועדות ארוכה (שבה ידחפו אותו ולא יניחו לו להרדם...) כדי לפעול עליו כל זאת, ולהורות לו מה עליו לעשות מחר ומחרתיים וכו' – מכיון שמעצמו ומאליו ירוץ הוא לחטוף עוד משהו, כדי שיהי' לו עם מה לבוא לקראת משיח צדקינו... ביודעו שנשאר לו רגע אחד בלבד כדי להתכונן לגאולה העתידה!

(משיחת אחרון של פסח ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

יקרב ה' אותו ואת בני ביתו

וכשאדם יותר על עצמו ולא יעיין אם זה תפקידו או שתפקידו נעלה מזה, ויקרב ישראל לאביהם שבשמים – יקרב ה' אותו ואת בני ביתו, יתן להם את הדרוש להם, ועיקר הכל – בקיום "ועשו לי מקדש".

(משיחת ש"פ חוקת, לקו"ש ח"ב – מוגה, תרגום מאידית)

להוסיף עוד פעולה טובה ועוד פעולה טובה

.. יש להוסיף ולהדגיש עניין פרטי בנוגע למעשה בפועל.
.. לכל לראש – לפרסם שנמצאים אנו ב"אחרית הימים", "עת קץ", שאז, "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים".
ובנוגע לפועל – שכל אחד ואחד מישראל צריך להוסיף בבירור וצירוף וליבון כל עניינו, על ידי זה שמוסיף עוד פעולה טובה ועוד פעולה טובה, מעשה אחד, דיבור אחד, ואפילו מחשבה אחת, שעל ידי זה "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".
כלומר, לאחרי כל מעשינו ועבודתנו עד עתה, הרי, מכיון שמשיח צדקינו עדיין לא בא, יש להוסיף עוד יותר בבירור וליבון וצירוף וכו' באופן של בירור אחר בירור.

(משיחת ש"פ צו, שבת הגדול, י"ב ניסן ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

"חיילי בית דוד" הצילו את המצב

.. על אחת כמה וכמה ישיבת תומכי תמימים שנתייסדה (על-ידי אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע) בסוף זמן הגלות, בכדי שתלמידי הישיבה יהיו "נרות להאיר", להאיר את החושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא, "בנר תמיד של המאורות כו", וכפי שידועה שיחת אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע לתלמידי הישיבה בעניין "כל היוצא למלחמת בית דוד" – שתלמידי הישיבה הם חיילי בית דוד אשר עשו את "הצלת מצב ישראל" מאותם "אשר חרפו עקבות משיחך", וימלאו את הכוונה ד"יפוצו מעיינותיך חוצה" (על-ידי רבותינו נשיאנו שתביא את הגאולה.

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תש"נ – מוגה, תרגום מאידית)

לשבור את הכותל ולהביא משיח בגילוי

כ"ק מורי וחמי אדמו"ר, אמר כמה פעמים, שעכשיו אוחזים כבר בסוף הזמן ד"הנה זה עומד אחר כותלינו" שזה נאמר על משיח. כותל הכוונה לכותל שנוצר מ"עוונותיכם מבדילים", שזהו כותל המפסיק בין ישראל לאביהם שבשמים.

משיח כבר ישנו, רק שהוא עומד אחר כותלינו, מאחרי הכותל שאנו עשינו. צריך רק לשבור את הכותל – ויש לנו את משיח. העניין של משיח החל כבר מהחורבן, כפי שהגמרא אומרת שבשעת החורבן נולד מושיען של ישראל, וכמעט בכל דור ודור ישנו משיח, אלא שהדור לא זכה שהוא יתגלה בו.

כך בכל דור, ובפרטיות ישנם שנים מסוימות, שאלו הן השנים שנאמרו עליהם קיצין. ה' הקץ של רש"י ולא זכו לזה, ה' הקץ של הזהר בשנת ת"ח ולא זכו לזה וכו'.

..עתה כבר עברו כל העניינים, כלו כל הקיצין והרבי אומר שהקב"ה הצית כבר את כותלי הגלות. על כל אחד ואחד לדעת שזה תלוי בו, ישנם פכים-קטנים שצריכים לבררם, ועל כל אחד ואחד לדעת שמתכוונים אליו, שהוא צריך לברר את הפכים קטנים, ועליו להפיץ את מעיינות תורת החסידות. וזה מה שישבור את הכותל ויביא את משיח בגלוי, למטה מעשרה טפחים.

(משיחת ש"פ צו, שושן פורים ה'תשי"ד – בלתי מוגה)

עוד רגע אחד... – תחטוף משהו...!

כאשר אומרים ליהודי שישנה "הלכה" בתורה המבטיחה לו שכעבור רגע אחד בלבד – רגע ממש, על השעון – עומד הוא ביחד עם משיח צדקינו, בהר הבית שבירושלים עיר הקודש

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
שיבוא וינאלנו בקרוב ממש
עיי' החפץ בעילום שמו, להצלחתו ולהצלחת כל בני משפחתו יהיו כנשמות וברוחניות
שילכו כולם בדרכי תורת החסידות ובהתקשרות למלכנו שליט"א מתוך שמחה והרחבה.

Internet: <http://www.moshiach.net/blind> E-mail: HebrewCommittee@Juno.com

שְׁהַקְדֵי לְקַדְהֵי לִזְרֵת

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובד ומתורגם ללשון הקודש, על-מנת להקל על התמימים הוצאים להקהלת קהילות בשבת

יוצא-לאור על-ידי "ועד הקהלת קהילות" שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית

לדעת את האמת ולפעול בהתאם!...

הקרבתו הוא כמידת הפגם. לפיכך, אם 'אשם תלוי' צריך להיות יקר פי כמה מ'חטאת', עלינו לקבוע שגם הפגם שמחולל ספק-חטא גדול הרבה יותר מהחטא שבשגגה. ואיך ייתכן איפוא שספק-חטא יפגום את נפש האדם יותר מחטא ודאי?

ג. ההסבר נעוץ בכך, שמבחינה מסויימת חמור חטא בשגגה מחטא בזדון. מבחינת מעשה החטא עצמו, ברור שחטא בזדון חמור יותר, מפני שהוא מבטא פריקת עול מלכות שמים. אולם מבחינת מצבו הפנימי של האדם, יש חומרה יתירה בחטא בשגגה.

מי ששרוי כל-כולו בעולם של קדושה, לא יחטא גם בשגגה. על צדיק נאמר: "לא יאונה לצדיק כל אוון". שכן מי שהוא צדיק, מנותק לגמרי מכל אפשרות של חטא, ולא יחטא גם מבלי-דעת. עצם היכולת להיכשל בעוון בשגגה, מעידה שיש באדם רע פנימי.

ד. לכן נדרש האדם להביא קרבן 'חטאת' על חטא בשגגה, כדי לתקן את הפגם הפנימי שגרם לאפשרות החטא. אולם הוא יודע שחטא, הרי בכך מצטמצם הפגם וקל יותר לתקנו. לעומת זאת, מי שאינו יודע שחטא ומשלה את עצמו שמצבו טוב, בכך הוא מוכיח שהרע שבו עמוק יותר, ולכן עליו להביא 'אשם תלוי', קרבן יקר פי כמה וכמה. מכאן אפשר ללמוד עד כמה נחוץ לדבוק בטוב ובקדושה, עד שהאדם יהיה בטוח שגם מהותו הפנימית, הבלתי-מודעת, מסורה ונתונה לקב"ה, לתורתו ולמצוותיו.

(לקוטי שיחות כרך ג, עמ' 942)

א. בסוף פרשת ויקרא מפורטים דיני הקרבנות 'חטאת' ו'אשם תלוי', קרבן חטאת מביא מי שעבר עבירה בשגגה, אשם תלוי מובא על ספק חטא, כאשר האדם שרוי בספק אם חטא בשגגה אם לאו. הדוגמה המובאת לעבירה זו היא, מי שהיו לפניו שני סוגי שומן ואכל אחד מהם. אחר-כך נודע לו שאחד מהם היה כשר, ואילו השני היה חלב - שומן אסור. במקרה כזה עליו להביא קרבן 'אשם תלוי'.

הגמרא קובעת את הערך המינימלי של כל אחד מהקרבנות: "חטאת בת דנקא, ואשם בת שתיים". כלומר, קרבן 'חטאת' חייב להיות לפחות בעל ערך של מטבע הקרוי 'דנקא', ואילו קרבן 'אשם תלוי' ערכו חייב להיות לפחות 'שתיים' - שני סלעים (שהם ארבעים ושמונה דנקאות!). נשאלת כאן השאלה, איך ייתכן שעל ספק-חטא נדרש האדם להביא קרבן יקר פי ארבעים ושמונה מאשר על חטא ודאי?

ב. משיב רבינו יונה, שעיקר הכפרה אינו הקרבן אלא התשובה. כשיהודי יודע שחטא, הוא חש רגשות של תשובה, ולכן די לו בקרבן זול יותר. אך כאשר הוא שרוי בספק אם חטא בכלל - יש לנקוט אמצעי שיעורר בו את רגש התשובה, ולכן עליו להביא קרבן יקר יותר, כדי להמחיש לו את חומרת החטא ולעוררו לתשובה.

אך הסבר זה עדיין אינו שלם. הלוא הקרבנות השונים נועדו לתקן את הפגמים שמחוללים החטאים, וגודלו של

יחי המלך

צריכה להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) על ידי פעולת העם שמכריזים "יחי המלך" שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!...

(משיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח - מוגה)